

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων παιδῶν, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἑλεάζαρου, Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Παύλης εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: τὰ ἐσπέρια καὶ ἀπόστιχα προσόμοια καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ἀπολυτίκια, τῶν ἁγίων· «Τὰς ἀληθδόνas τῶν ἁγίων». Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σταυροῦ. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ. Καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας», ἡ Τιμιωτέρα καὶ αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως». Ἑξαποστειλάρια, αἵνοι καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη.

Ἐν συνεχείᾳ γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡ προσκύνησις αὐτοῦ, κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Μετὰ δὲ τὴν τελετὴν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται· «... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ

ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν». Ἀπόστολος τοῦ σταυροῦ· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18 – 24, ὅρα τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου). Εὐαγγέλιον τοῦ σταυροῦ· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου» (Μάρκ. ν΄ 34 – θ΄ 1. Ζήτη τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως). Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλουῖα». «Εἶδομεν τὸ φῶς» κτλ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας· ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἐκ τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς (ἢ ὁ Μέγας, ἀναλόγως τῆς ἡμέρας, βλ. κατωτέρω) Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Σήμερον ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Τυπικὴ διάταξις τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος (Μικροῦ καὶ Μεγάλου)

Ὁ προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν ρυθμὸν· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Εἶτα ψάλλεται τὸ «Θεὸς Κύριος» τετράκις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ τροπάρια· «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενώς νῦν προσδράμωμεν». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Μικρᾶς (ἢ τῆς Μεγάλης) Παρακλήσεως ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ μετὰ στίχου εἰς τὰ δύο πρῶτα· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς α΄, γ΄, ε΄, ζ΄ καὶ θ΄ ᾠδῆς ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς, τῆς δὲ δ΄, ς΄ καὶ η΄ ἄρχεται ὁ β΄.

Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καὶ· «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ»⁹⁴. Ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς», «Ὅτι ἐλεήμων». Ὁ α΄ χορὸς τό κάθισμα· «Πρεσβεῖα θερμὴ» καὶ ὁ β΄ χορὸς ἄρχεται τῆς δ΄ ᾠδῆς.

Μετὰ τὴν ς΄ ᾠδὴν· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καὶ· «Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου», καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν τὴν δέησιν ὡς ἀνωτέρω. Ὁ β΄ χορὸς τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν» καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

94. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως, τὰ «Διάσωσον» καὶ «Ἐπίβλεψον» λέγονται μεθ’ ἐκάστην ᾠδὴν, ἀλλ’ ἐν ταῖς ἐνορίαις ψάλλονται μόνον μετὰ τὴν γ΄ καὶ ς΄ ᾠδὴν.

«Ἄκουσον, θύγατερ». Εἴτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ εὐαγγέλιον· «Ἀναστᾶσα Μαριὰμ» (ἢ ἐν τῇ Μεγάλῃ Παρακλήσει τὸ «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά»).

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὁ β' χορὸς τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ Δόξα· «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», ὁ στίχος· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός» καὶ τά· «Μὴ καταπιστεύσης με», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ» καὶ· «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων». Ὁ ἱερεύς· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», οἱ χοροὶ· «Κύριε, ἐλέησον» τετράκις ἀνὰ τρίς, ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ ψάλλονται αἱ ζ', ν' καὶ θ' ᾠδαί.

Κατὰ τὴν θ' ᾠδὴν θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς καὶ μετ' αὐτὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ μεγαλυνάρια· «Ἄξιόν ἐστιν» κτλ. Πρὸ τοῦ τελευταίου μεγαλυναρίου· «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων», ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Τὸ τρισάγιον καὶ (διὰ τὴν σήμερον) τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Στεφάνου· «Βασίλειον διάδημα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον καθημερινὸν θεοτοκίον· «Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια, εἰς τὰ «Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἡχόν»). Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς» ἢ τὸ τῆς ἡμέρας ἀπολυτίκιον, ἀναλόγως τοῦ *Τυπικοῦ*, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ παρόντι.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ πάλιν ὡς ἄνωτέρω ἐπιλέγων καὶ τὰς δεήσεις· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» καὶ τὴν εὐχήν· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός». Εἴτα· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός». Ὁ ἀναγνώστης· «Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός». Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ 4 ἑξαποστειλάρια· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων».

Σημείωσις: Οἱ Παρακλητικοὶ κανόνες, Μικρὸς καὶ Μέγας, ψάλλονται ἐναλλάξ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἕως τῆς 13ης τοῦ μηνός, οὕτως: Ὁ Μέγας: Κυριακὴν, Τρίτην καὶ Πέμπτην. Ὁ Μικρός: Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῆς ὁσίας Φωτεινῆς τῆς Καρπασίτιδος (ἁγίας Φωτοῦς).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Φωτεινῆς εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ ἑσπερίῳ: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ἐπισυνάπτεται ἡ Μεγάλῃ Παρακλήσις, κατὰ

τὴν ὁποῖαν ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα· «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν».

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δαλμάτου, Φαύστου, Ἰσαακίου καὶ Θεοκλήτου ὁσίων, Σαλώμης μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ἐπισυνάπτεται ἡ *Μικρὰ Παράκλησις*, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία».

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν ἐν Ἑφέσῳ ἑπτὰ παιδων.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐσιγνίου μάρτυρος, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Νόννας μητρὸς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Θ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτικά· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκια· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» καὶ· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια·

«Δεῦτε συνανέλθωμεν» καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου· «Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι».

Δόξα, τὸ προεόρτιον· «Δεῦτε ἀναβῶμεν». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ

πλ. δ' ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν*».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει*», τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Ἐναντίον ἀνόμων*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἐπεφάνη ἡστραψε*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Θ' ἀναστάσιμον· «*Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα*», τὸ τοῦ ἁγίου· «*Θωρακισθεῖς, Εὐσίγνιε*» καὶ τὸ προεόρτιον· «*Οἱ δόξης ἐφιέμενοι*».

Αἱνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «*Τῆς παναγίας ἐνδόξου*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«*Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου*».

«*Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν*».

Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9 – 17).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Θ' Ματθαίου· «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς» (Ματθ. ιδ' 22 – 34).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν· Ἀπόστολοι Ι' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ι' ἐβδ. Ματθαίου.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ μνητροπολιτικὸς ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ἑσπέρια· τὰ 4 ἰδιόμελα· «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ». Πρὸ δὲ τοῦ β' καὶ τοῦ γ', προτάσσονται οἱ ἐξῆς στίχοι:

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» καὶ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὁρθρος

Ἑξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Στίχος· «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Λουκ. θ', 28 – 36).

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν).

Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς οὕτως: ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς αἷς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος) καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ» (ἄπαξ).

Ἀφ' ὧδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς, οὕτως:

Ἡ τοῦ α' κανόνος εἰς 6, ἥτοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ ἄνευ στίχου καὶ τὰ 4 τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἡ τοῦ β' κανόνος εἰς 4, ἥτοι ὁ εἰρμὸς ἅπαξ καὶ ἄνευ στίχου, τὸ α' τροπάριον μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ «Δόξα», καὶ τοῦ «Καὶ νῦν».

Αἱ δύο καταβασίαι τῆς θ' ὥδῆς: «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάριον· «Φῶς ἀναλλοιώτον, Λόγε» (τρὶς).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια· «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀντίφωνον α'

«Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

«Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

«Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

«Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

«Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ,
καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενής».

Ἀντίφωνον γ'

«Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἴσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

«Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

«Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε,
ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται,

καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Εἰσοδικόν· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον
ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς
σοι· Ἀλληλούϊα»⁹⁵.

Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν» (Β'
Πέτρ. α' 10 – 19).

Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. ιζ' 1 – 9).

95. Τοῦτο εἶναι τὸ παλαιὸν εἰσοδικόν, τὸ ὁποῖον ὀρίζουν τόσον τὰ παλαιότερα
Τυπικά, ὅσον καὶ τὸ Μηναῖον, ὅπερ καὶ εὐρίσκομεν ὀρθότερον, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὡς
καταλληλότερον ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον διὰ τὴν παροῦσαν ἐορτήν, ἀφ' ἐτέρου
δὲ ὡς προερχόμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ, ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι τοῦ γ' ἀντιφώνου.
Τὸ δὲ εἰσοδικόν· «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον
ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς» εἰσήχθη καὶ καθιερώθη
εἰς τὴν σύγχρονον προᾶξιν ἐκ τῶν δύο νεωτέρων Τυπικῶν τῆς Μ.Χ.Ε. (Κωνσταντίνου
καὶ Βιολάκη).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς τοῦ α' κανόνος· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»⁹⁶.

Κοινωνικόν· «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», ὁ β' χορὸς τὸ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως

ἡ εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμοτάτην στάσιν ἐλθεῖν νυδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκας δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

«Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Τῷ ἐσπέρας· ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν εἴσοδον ψάλλεται τὸ μέγα προκειμένον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ἐπισυνάπτεται ἡ Μικρὰ Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» (ἅπαξ).

7. ΤΡΙΤΗ. Δομετίου τοῦ Πέρσου ὁσιομάρτυρος, Μικάλλου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου.

96. Τοῦτο διατάσσεται ὑπὸ πάντων τῶν *Τυπικῶν*. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὸ «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη» (γ' τροπάριον τῆς ζ' ὥδῃς τοῦ β' κανόνος τῆς ἐορτῆς). Τὸ αὐτὸ δ' ὅμως *Τυπικόν*, εἰς σχετικὴν ὑποσημείωσιν (σελ. 302), ὀρθῶς ἀναφέρει ὅτι· «Τοῦτο ἥδη συνειθίσθη· ἀλλ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ὥδῃς· “Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη ...”, διότι τοῦτό ἐστι κυρίως θεοτοκίον, καὶ μετὰ τὸ “Ἐξαιρέτως ...” ἐν πάσαις ταῖς δεσποτικαῖς (καὶ θεομνηστικαῖς) ἐορταῖς λέγεται εἰρμὸς θεοτοκίος».

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Δομετίου καὶ Μικάλλου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτεται ἡ Μεγάλη Παρακλήσις. Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ᾠδαξ).

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης, Εὐτυχίου, κτίτορος τῆς μονῆς τῶν Ἱερέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐτυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτεται ἡ Μικρὰ Παρακλήσις. Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ᾠδαξ).

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ματθία ἀποστόλου, Ἀντωνίου μάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτεται ἡ Μεγάλη Παρακλήσις. Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ᾠδαξ).

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου, Εὐστου πάπα Ῥώμης καὶ Ἱππολύτου μαρτύρων.

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτεται ἡ Μικρὰ Παρακλήσις. Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ᾠδαξ).

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (μετὰ τὴν ἑορτὴν). Εὐπλου διακόνου, ἀνάμνησις τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος κατὰ τῶν Ἀγαρνῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ κατὰ τῶν Ἀγαρνῶν θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηνναίων*.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων.

ᾠδὴ α'. Ἑωθινὸν Γ'

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».
 Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».
 Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 4, τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου» (6ης Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν μαρτύρων· «Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε»⁹⁷ (12ης Αὐγ.).

Δόξα, τὸ τῆς ἐορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν· τὸ τῆς ἐορτῆς· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μετεμορφώθης».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καὶ τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἵτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὡρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Μετεμορφώθης».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (12ης Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ α΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.

97. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρημῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων.
 Ἀπὸ γ' ὥδῃς: κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης», τὸ
 κάθισμα τῶν μαρτύρων· «Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ». Δόξα, καὶ νῦν,
 τὸ μεθέορτον· «Τῆς θείας δόξης σου».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.
 Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ι' ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ τῆς
 ἑορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν αἰνῶν τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγ.)·
 «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:
 «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα
 αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ
 ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται».

Δόξα, τὸ Ι' ἑωθινόν· «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον». Καὶ νῦν· «Ὑπερευ-
 λογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Μετεμορφώθης», τοῦ ἀπ.
 Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Ι' Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους»
 (Α' Κορ. δ' 9 – 16).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Ι' Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ
 Ἰησοῦ» (Ματθ. ιζ' 14 – 23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
 ἡμῶν», «Εἶπεν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγ-
 γέλια ΙΑ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾧ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ *Ψαλτηρίου*). Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτεται ἡ Μεγάλη Παρακλησις. Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ᾠπαξ).

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, Μαξίμου ὁμολογητοῦ, Εἰρήνης τῆς βασιλίσσης τῆς μετέπειτα Ξένης μοναχῆς.

Τῷ πρωΐ: ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: ἅπαντα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Δευτέρα ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Δευτέρα ΙΑ' ἐβδ. Ματθαίου).

Τῷ ἐσπέρας: ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῶν προεορτίων τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτεται ἡ Μικρὰ Παρακλησις. Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον· «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ᾠπαξ).

14. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Μιχαίου προφήτου, Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας ἱερομάρτυρος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον· «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (δῖς). Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ προφήτου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Σὺ εἶ τὸ στερέωμα*», ἡ αἵτησις καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν*», ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν ν' ᾠδὴν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Μουσικῶν ὀργάνων*». Ἡ Τιμιωτέρα, ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Κυρίως Θεοτόκον*». Τὰ ἐξαποστειλάρια ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εὐθὺς ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ *Ὁρολογίῳ*, μεθ' οὗς ὁ ἱερεὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ Δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ

τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Λαοὶ προσκირτήσατε».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Λαοὶ προσκირτήσατε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη ΙΑ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Τρίτη ΙΑ΄ ἐβδ. Ματθαίου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ ἀγίου Νεοφύτου, Χρυσοῤῥοῖατίσσης, Τροοδιτίσσης, Τρικουκιωτίσσης καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσσης.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Λαοὶ προσκირτήσατε».

Κοντάκιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν· «Θεαρχίῳ νεύματι», ὁκτάνηχον, δίχορον.

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Τὸ ἔλεός σου, Κύριε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀννυμνήσωμεν, λαοί». Πρὸ δὲ τοῦ β΄ καὶ γ΄ λέγονται οἱ στίχοι:

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅτε ἐξεδήμησας».
 «Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκιον· «὘ν τῇ γεννήσει» (τρὶς).
 Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον·
 «὘ν τῇ γεννήσει».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Καθίσματα: τῆς ἐορτῆς δις ἕκαστον.
 Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
 Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».
 Στίχος· «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου
 τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βα-
 σιλεὺς τοῦ κάλλους σου».
 Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Ἀναστᾷσα Μαριὰμ» (Λουκ. α' 39 – 56).
 Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
 «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὅτε ἡ μετάστασις».
 Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ μετὰ
 στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».
 Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοή· «Μακαρίζομέν σε».
 Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.
 Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»⁹⁸.
 Ἀντὶ τῆς Τιμωτέρας, ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν μεγα-
 λυναρίων πρὸ ἐκάστου εἰρμοῦ καὶ τροπαρίου:
 Εἰς μὲν τὸν α' κανόνα· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε τὴν μόνην Θεο-
 τόκον».
 Εἰς δὲ τὸν β' κανόνα· «Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου ὀρῶντες
 ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω».
 Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ
 «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

98. Κατ' ἀρχαίαν τάξιν καὶ κατὰ τὸ Μηναιὸν, λέγονται καταβασίαι διπλαῖ· «Πε-
 ποικιλμένη» καὶ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἐξαποστειλάρια· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» (τρῖς).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια· «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «὘ν τῇ γεννήσει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

«Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ
ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ
ἐν ὕμνοις, ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

«Δεδοξασμένα ἐλάλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

«Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἠγίασε τὸ σκίνημα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενής».

Ἀντίφωνον γ΄

«Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι
καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«*Ὡς τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν*».

«Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

«*Ὡς τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν*».

«ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας
σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου».

«*Ὡς τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν*».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Ὡς τῇ γεννήσει*».

Κοντάκιον· «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «*Τοῦτο φρονείσθω*» (Φιλιπ. β΄ 5 – 11).

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λουκ. ι΄
38 – 42, ια΄ 27 – 28).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος· «*Αἱ γενεαὶ
πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν*», «*Εἶπ τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, Διομήδους,
Σταματίου καὶ Ἀλκιβιάδου μαρτύρων, Δημητριάδου νεομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μανδηλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*⁹⁹.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητριάδου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: ἀπολυτίκια· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Δόξα,
καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν ἄχραντον*

99. Οἱ βουλόμενοι ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὸ ἅγιον Μανδήλιον δύνανται νὰ ψά-
λωσι ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηνναίων*. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν
λέγονται αἱ καταβασίαι· «*Πεποικιλμένη*» δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον
τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς κτλ., ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηνναίῳ*.

εἰκόνα σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια. «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τῆς εἰκόνης ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου. «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου. «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Ἀντὶ καταβασίων, οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', η' καὶ θ' ᾠδῆς. Στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἑξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου. Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν καὶ ἡ δοξολογία λέγονται χῦμα, μεθ' ἧν τὰ πληρωτικά, τὰ ἀπόστιχα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς, τῆς εἰκόνης καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου (Τιμ. γ' 13 – δ' 5. Ζήτην τῷ Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων). Εὐαγγέλιον ὁμοίως. «Ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι» (Λουκ. θ' 51 57, ι' 22 – 24, ιγ' 22. Ζήτην τῇ 16ῃ Αὐγ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μύρωνος, Στράτωνος καὶ Φιλίππου μαρτύρων.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φλώρου, Λαύρου καὶ Λέοντος Μαρτύρων.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 2593 μαρτύρων.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν ΙΑ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον. «Ἐν τῇ γεννήσει».

Κοντάκιον. «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόλυσις (μικρά). «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ β' ἡχου 4, τὰ 3 ἑσπέρια προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

«Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (15ης Αὐγ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου. «Ἀνδρείας ὑπόδειγμα».

Δόξα, τὸ «Δόξα» τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, φιλεόρτων τὸ σύστημα». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ β' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἴτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (19ης Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ΙΑ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἐν πρεσβείαις», τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἀνδρεία τὴν ψυχὴν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ὁ πάντιμος χορός».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν αἰνῶν τῆς ἑορτῆς (15ης Αὐγ.). «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ
τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».
Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἐωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».
Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς. Τὸ β΄ ἀντίφωνον μετὰ τοῦ «... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».
Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».
Ἀπολυτικά· «Ὅτε κατῆλθες», «὘ν τῇ γεννήσει», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ
τὸ τοῦ ναοῦ.
Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Τρισάγιον.
Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΙΑ΄ Ἐπιστολῶν· «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀπο-
στολῆς» (Α΄ Κορ. θ΄ 2 – 12).
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ΙΑ΄ Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν» (Ματθ. ιν΄ 23 – 35).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».
Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΒ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγ-
γέλια ΙΒ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σαμουὴλ προφήτου, Σεβήρου μάρτυρος, Ῥηγίνου καὶ
Ὁρέστου μεγαλομαρτύρων, Λουκίου βουλευτοῦ μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίου Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου καὶ ἁγίου Λουκίου εὐρί-
σκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μνηαῖα*.

21. ΤΡΙΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου, Βάσσης καὶ τῶν τριῶν τέκνων αὐτῆς
μαρτύρων.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνθούσης καὶ Ἀθανασίου
ἐπισκόπου μαρτύρων.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Εἰρηναίου
ἐπισκόπου Λουγδούνου, Καλλινίκου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾧ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ *Ψαλτηρίου*), ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, ψάλλονται καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*» καὶ κοντάκιον μέχρι καὶ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου· «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, καθ' ἃς ψάλλεται το κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἱερομάρτυρος, ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Διονυσίου Αἰγίνης.

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ ζῆτει εἰς νεοεκδοθέντα *Μηνναῖα* τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας», μετὰ τὴν λα' Αὐγούστου.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τίτου ἀποστόλου, ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου, Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Κωνσταντίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*».

Κοντάκια· «*Ὡφθης μέγας ἥλιος*» καί· «*Τοῦ Παύλου δειχθεῖς*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 6 καὶ τῶν ἁγίων τὰ 3 προσόμοια· «*Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν*» εἰς 4.

Δόξα, τῶν ἁγίων· «*Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τῶν ἁγίων· «Ὡ ζευγος ἄμωμον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τῶν ἁγίων· «Ἀναφαίρετον ὄλβον». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ γ΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἁγίων, εἶτα τὸ κάθισμα· «Τῶν μαρτύρων τοῖς πόνοις». Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Παναγία παρθένε».

Ἀφ' 5ῃ ᾠδῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α΄ ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν», τῶν ἁγίων· «Ἀδριανὸς ὁ πάνσοφος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Σὲ προστασίαν ἄμαχον».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Ἀδριανὲ γενναιότατε» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

Δόξα, τὸ Α΄ ἑωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἀναφαίρετον ὄλβον», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς IB' Ἐπιστολῶν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Α' Κορ. ιε' 1 – 11).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς IB' Ματθαίου· «Νεανίσκος τις προσῆλθε» (Ματθ. ιθ' 16 – 26).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Ματθαίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χρυσοστόμου ἐπισκόπου Σμύρνης ἱερομάρτυρος († 1922), Ποιμένος ὁσίου, Λιβερίου πάπα Ῥώμης, Φανουρίου νεοφανοῦς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Φανουρίου, εὐρίσκεται εἰς τὸ τέλος τοῦ *Μηναίου* Αὐγούστου, ἔκδοσις τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Χρυσόστομος.

28. ΤΡΙΤΗ. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, Ἄννης τῆς προφήτιδος, Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία (ἀποχὴ οἴνου καὶ ἐλαίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ ἑξῆς στίχοι:

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ φ: καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτικά μετὰ τὴν εἴσοδον, τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Πράξ. ιγ' 25 – 32 καὶ Μάρκ. ζ' 14 – 30). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀλεξάνδρου, Παύλου καὶ Ἰωάννου πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Βρυαίνης ὁσίας.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ: εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι:

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Τὸ δὲ ἀπολυτίκιον λέγεται ἅπαξ.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ φ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δῖς. Οἱ δύο κανόνες τῆς Θεοτόκου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' ἄνευ αὐτῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας»¹⁰⁰, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου, Θεοτόκε». Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου· «Ἐἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (Εβρ. θ' 1 – 7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ» (Λουκ. ι' 38 – 42, ια' 27 – 28). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

100. Τὸ Μηναῖον ὀρίζει τὰς θεομνηστικὰς καταβασίας· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», οὐχὶ ἀτόπως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (πρβλ. καὶ 2 Ἰουλίου).